noviny
Klenovské
Mesačník obce Klenovec
VII. ročník Číslo 12/2010 klenovskenoviny@klenovec.sk Zdarma

Pokoj ľuďom dobrej vôle

V nedeľu 12. decembra sa na javisku klenovského kultúrneho domu uskutočnilo tradičné predvianočné podujatie Pokoj ľuďom dobrej vôle, ktoré pripravili Miestne kultúrne stredisko v Klenovci a Občianske združenie RODON.

Sviatočný program začal slovami básne z pera Pavla Brndiara, v podaní Stanislavy Zvarovej: „Zaleť slovko pokoj v šíry svet. Poteš srdcia ako včielka kvet. Prisadni. Neodíď. Vnes svetla jas. V pokoji je nežnosť i mnoho krás.“ Po ktorých všetkých prítomných pozdravila svojou piesňou Slávka Oláhová.

V úvode moderátorka nedeľného podvečera Marianna Resutíková pripomenula, že tretia adventná nedeľa je symbolom stretnutia ľudí bez rozdielu vierovyznania a aj autori programu manželia Zvarovci ním chceli i pre mladú generáciu priblížiť zmysel Vianoc a priniesť do sŕdc ľudí dobrej vôle pokoj, vzájomnú úctu a rešpektovanie.

(pokračovanie na strane 2)

V programe vystúpil aj spevácky zbor evanjelickej cirkvi a. v. v Klenovci

Z obsahu:

- pokoj ľuďom dobrej vôle
- história evanjelického kostola
- Mikuláš v Klenovci
- stále rubriky
- stolári v Klenovci
- výsledky z bedmintonu

Deväťdesiat rokov Matice slovenskej v Klenovci

Pri príležitosti 90. výročia obnovenia činnosti Matice slovenskej v Klenovci sa vo štvrtok 9. decembra v priestoroch Miestnej knižnice v Klenovci stretli, za účasti hostí Igora Kovačoviča, predsedu prezídia Matice slovenskej a Ingrid Šulkovej, riaditeľky Domu Matice slovenskej v Rimavskej Sobote, priaznivci Matice slovenskej v Klenovci.

V krátkom kultúrnom programe na úvod podujatia vystúpili Pavel Brndiar, ktorý zarecitoval vlastné verše a folklorista Peter Brádňanský.

Slávnostné stretnutie viedla predsedníčka Miestneho odboru Matice slovenskej v Klenovci Ľubica Husmanová, ktorá v osobitnom bode programu pripomenula bohatú tradíciu matičnej činnosti prečítaním zápisu z Kroniky obce Klenovec z roku 1920, kde vtedajší kronikár Pavel Moncoľ, narodený v roku 1900 v Klenovci a učiteľ Štátnej ľudovej školy zaznamenal v samostatnej stati Kultúra – národná práca toto:

„Miestni kultúrni a národní pracovníci pod vedením agilného správcu školy Jána Moncoľa, hneď po likvidácii boľševického vpádu dali sa do práce v každom smere. Bolo treba národ povzniesť kultúrne aj hospodársky a bolo treba utvrdiť ho aj v jeho presvedčení. Ľud chápal potrebu tejto práce, no pracovníkov bolo príliš málo. Miestna inteligencia sa ešte vždy nechcela exponovať, ba často prácu túto aj hatila. Rozmach kultúrneho života ale zamedziť nevedela. V obci najprv založilo sa Divadelné družstvo, ktoré v ďalších rokoch na poli šírenia osvety a národného ducha vykonalo pekný kus práce. Prvým jeho predstavením bola hra Kamenný chodníček. Hralo sa v obecnom dome, kde bolo vystavené prvé stále javisko. Prácu družstva pekne dopĺňal založený Čítací a vzdelávací spolok.

(pokračovanie na strane 2)

Udialo sa ...

*__9. decembra__ sa v priestoroch Miestnej knižnice uskutočnilo, za účasti predsedu prezídia Matice slovenskej Igora Kovačoviča a riaditeľky Domu Matice slovenskej v Rimavskej Sobote Ingrid Šulkovej, slávnostné stretnutie členov a priaznivcov Miestneho odboru Matice slovenskej, ktoré sa konalo pri príležitosti 90. výročia obnovenia činnosti.

*__9. decembra__ sa na Obecnom úrade v Klenovci konalo rokovanie starostu obce JUDr. Pavla Struhára a novozvolenej starostky obce Mgr. Zlaty Kaštanovej s konateľom spoločnosti RW Slovensko Petrom Haluškom ohľadom výstavby priemyselného objektu.

*__12. decembra__ sa na javisku Miestneho kultúrneho strediska v Klenovci uskutočnilo tradičné predvianočné podujatie Pokoj ľuďom dobrej vôle.

*__13. decembra__ rokoval v Banskej Bystrici starosta obce JUDr. Pavel Struhár ohľadom kompletizovania protipovodňových projektov.

*__14. decembra__ na Generálnom riaditeľstve Lesy Slovenskej republiky v Banskej Bystrici bola podpísaná Zmluva o dočasnej výpožičke správcovstva potoka Klenovčok, ktorá je podmienkou pre žiadanie finančných prostriedkov z fondov Európskej únie.

*__14. decembra__ v Banskej Bystrici sa zodpovedný pracovník obecného úradu Ing. Mário Trnavský zúčastnil na stretnutí, na ktorom boli skompletizované materiály projektu Protipovodňové opatrenia v obci Klenovec.

*__16. decembra__ sa v Hnúšti uskutočnilo zasadnutie Mikroregiónu Sinec – Kokavsko, na ktorom jeho členovia zhodnotili činnosť za uplynulý rok a načrtli program na ďalšie obdobie. Obec Klenovec zastupoval starosta obce JUDr. Pavel Struhár, ktorý je zároveň aj predsedom tohto mikroregiónu.

*__20. decembra__ sa starosta obce a poslanec Banskobystrického samosprávneho kraja JUDr. Pavel Struhár zúčastnil na zasadnutí Zastupiteľstva BBSK.

Blažena Hrušková

Pokoj ľuďom dobrej vôle

(dokončenie zo strany 1)

Všetkých prítomných následne slovom pozdravili starosta obce JUDr. Pavel Struhár, senior evanjelickej cirkvi augsburského vyznania Mgr. Dušan German, kazateľ Bratskej jednoty baptistov Mgr. Peter Orvoš a piesňou spevácky zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania pod vedením Ing. Anny Germanovej a spevácky zbor Bratskej jednoty baptistov pod vedením Ing. Pavla Ostricu.

V ďalšej časti programu už javisko patrilo zvykom našich predkov, ktoré sa spájajú so zimným slnovratom. Toto obdobie plné čarov nazývali v minulosti aj strídžie dni a viazalo sa k menám Ondrej, Barbora, Lucia, Mikuláš a Tomáš a na javisku ich oživili dievčatá z folklórneho súboru Mladosť, ako aj členovia folklórneho súboru Vepor v samostatnom vystúpení, ktoré nieslo názov Priadky.

Sviatočnú atmosféru Vianoc navodili vinšovníci Detského folklórneho súboru Mladosť a Zornička, tanečníci aj tanečníčky, ženská a mužská spevácka skupina folklórneho súboru Vepor svojimi piesňami i tancami, ako aj ľudová hudba folklórneho súboru Vepor pod vedením Jána Demeho. Hosťom vianočného programu bola folklórna skupina Stromíš z Vlachova.

Sviatočnú atmosféru umocnilo aj poďakovanie Stanislavy Zvarovej a všetkých folkloristov odchádzajúcemu starostovi obce JUDr. Pavlovi Struhárovi za dvadsaťročnú spoluprácu a spoločné úsilie pri zachovávaní tradičnej kultúry v Klenovci.

Na záver programu Pokoj ľuďom dobrej vôle zaznela Klenovská hymna.

Príjemné prostredie svojimi aktivitami vytvorili aj Materská škola Karola Pajera, Základná škola Vladimíra Mináča, Špeciálna škola v Klenovci, Miestna akčná skupina Malohont, ako aj výrobcovia darčekových predmetov a vianočných ozdôb z Klenovca, Rovného, Utekáča a Kraskova.

Blažena Hrušková

Deväťdesiat rokov Matice slovenskej v Klenovci

(dokončenie zo strany 1)

Ten sa po čase pretvoril na odbor Matice. Zadovážilo sa niekoľko slovenských kníh, ktoré sa dvakrát v týždni vydávali členom. Predsedom spolku bol Pavel Engler, učiteľ a tajomníkom Ján Moncoľ, učiteľ. Škola sa tiež v tomto roku zapojila do kultúrnej práce. Medzi inými predstavila prvú detskú divadelnú hru Mendík, ktorú napísal miestny správca školy Ján Moncoľ. V tomto roku bola v Klenovci založená aj Slovenská evanjelická jednota na čele s Pavlom Balciarom, rúbárom. Tento spolok založili po americkom vzore v nádeji, že sa jednotárska myšlienka rozšíri do všetkých evanjelických zborov na Slovensku."

Toľko citát z kroniky, po ktorom Ľubica Husmanová oboznámila prítomných, že v súčasnosti má Miestny odbor Matice slovenskej 14 členov, prevažne z radov folkloristov. Následne odovzdala slovo hosťovi stretnutia Igorovi Kovačovičovi, predsedovi prezídia Matice slovenskej, ktorý pripomenul vznik Matice slovenskej v roku 1863, ktorý sa viaže k výročiu príchodu Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu v roku 863, ako aj jej neľahkú históriu i súčasnosť.

Následne v krátkej diskusii si prítomní pripomenuli aktivity Slovákov v zahraničí i aktivity matičiarov, folkloristov či predstaviteľov našej obce smerom k Slovákom na Ukrajine. Na záver si všetci zúčastnení zaspievali hymnickú pieseň Kto za pravdu horí.

Blažena Hrušková

Ľubica Husmanová, Igor Kovačovič a Ingrid Šulková na schôdzi MO Matice slovenskej

Pokoj ľuďom dobrej vôle - príhovory

Vážený pán senior.
Vážený pán kazateľ.
Vážení spoluobčania.

Len raz do roka sa v ľudských srdciach odohrá rozprávka Vianoc. Rozprávka, ktorú tak obľubujú a netrpezlivo očakávajú mladí ale i starší. Každý v nej hľadá podstatu skrytú pred tisícročiami a nachádza v nej lásku, pokoj, mier a porozumenie. A to je tá podstata a zmysel Vianoc minulých, ale aj súčasných. A tak aspoň tých pár dní v roku buďme ľudskými bytosťami stvoriteľovi na potechu.

Aspoň počas Vianoc strasme zo seba jak sypký sneh závisť, nenávisť, lakomstvo a nevraživosť, bo tej v Klenovci je, veru, naozaj dosť. Aspoň počas Vianoc zabudnime na tieto ľudské hriechy, zamyslime sa nad podstatou svojho ja a snažme sa o dobro všetkých nás. Nás, ktorým je súdené spoločne bok po boku zdieľať strasti i radosti pozemského života.

A tak sa zapozerajme do farebných svetielok vianočného stromčeka a v plamienkoch ohňa, ktoré sú očisťujúce, hľadajme radosť a pravdu vianočných sviatkov. Otvorme srdcia dokorán a snažme sa pochopiť radosti i starosti našich blížnych, ale i úplne cudzích a vzdialených ľudí. I im spoločne želajme teplo, lásku, pohodu a radosť z vianočných sviatkov. By nikto v tieto sviatky nebol sám. By každý čo praje sebe, prial i nám. Teplo, lásku a radosť v kruhu svojich blízkych, šťastné, pokojné a bohaté Vianoce všetkým Vám.

JUDr. Pavel Struhár
starosta obce

Vážený pán starosta!
Vážený brat kazateľ!
Milí priatelia!

Je advent – čas prípravy – čas, kedy by sme sa mali sústrediť nielen na to: kedy stačím upratať, kedy čo prichystám, akými darčekmi koho prekvapím. Nechcem tým povedať, aby sme sa vôbec o niečo také nezaujímali, ale nesmie to byť prioritou nášho myslenia! Toto podujatie si vážim preto, že na neutrálnej pôde môžeme počuť, o čom je advent – a o čom sú Vianoce.

Nuž teda, o čom je advent? Advent – milí priatelia našu pozornosť upriamuje na II. Kristov príchod v moci a sláve! Táto skutočnosť nám nesmie uniknúť – nesmieme voči nej zostať ľahostajnými! A o čom sú Vianoce? Je to čarovné slovíčko, pri ktorom sa obyčajne rozžiaria oči nielen tých najmenších, ale aj tých skôr narodených! Vianoce – to sú návraty domov, niektorí reálne – iní v duchu.

Vianoce – to sú nádherné spomienky na tých nám najdrahších. Áno – aj to sú Vianoce, ale nie v tom je ich podstata.

Vianoce nám pripomínajú úžasnú udalosť, keď sa v Betlehemských jasliach zrodil Boží syn. Vianoce – sú o Božej láske, ktorá cez tieto sviatočné dni tak nádherne formuje ľudí! Aj napriek tomu, že slnko je najďalej od zeme – človek k človeku má k sebe akosi bližšie. Predbiehame sa, ako urobiť radosť iným... Rodičia chcú potešiť deti – deti rodičov. Manželia si čítajú z očú nevyslovené túžby! Hádam niet takého človeka, ktorý by nenašiel niekoho, ktorému by dal pocítiť, ako sa láska jeho srdca prelieva nad všetky prekážky a obmedzenia! Človek akoby chcel vo svojej štedrosti napodobňovať lásku nebeského otca, ktorá nepozná hraníc. Áno, toto sú krásy Vianoc! Ale ako žijeme, keď sa sviatky pominú? Človek skracuje makrovzdialenosti – no po sviatkoch sme si zase akýsi ďalekí! Ježišov príchod nebol iba kvôli niekoľkým dňom! On prišiel ako stelesnená láska i pre dni všedné, obyčajné.

Foto: Michal Kňažek

Mgr. Peter Orvoš, Mgr. Dušan German a JUDr. Pavel Struhár

Milí moji – skúsme denne prežívať lásku a posúvať ju ďalej. Ak v tomto období dokážeme pozdraviť nesympatického suseda – hoci ho inokedy obídeme – prečo ho nepozdraviť o týždeň ba denne. Ak sme v týchto dňoch ohľaduplnejší – čo nám bráni, aby sme takými boli stále! Prečo by nás dennodenne nemohla spájať radosť zo šťastia nielen nášho, ale aj toho druhého! Prečo by sme aj v tie bežné dni nemohli byť ľuďmi, ktorí si dobre robia? Recept, ako to dokázať je jasný – keď sa Kristus narodí v mojom, tvojom srdci – určite si atmosféru Vianoc uchováme aj počas celého roka. Prajem Vám naozaj požehnané sviatky ako aj celý nový rok!

Mgr. Dušan German, senior
evanjelickej cirkvi a. v.

Vážení čitatelia,

som veľmi rád, že sa k Vám môžem prihovárať aj takouto formou. A zvlášť ma to teší, že to môže byť v čase, keď si pripomíname Vianoce, narodenie Ježiša, čo osobne považujem za jednu z najdôležitejších udalostí v histórii ľudstva. Neviem, či si to uvedomujeme, ale to, že sa Ježiš narodil na tento svet, je jedna z najdôležitejších udalostí v celých dejinách človeka. A ja som veľmi rád, že si práve túto udalosť môžeme teraz pripomínať.

Je však ešte jedna udalosť, ktorá je s touto udalosťou veľmi spojená. A možno sa Vám to bude zdať zvláštne, že práve teraz, v čase Vianoc ju spomeniem, ale je to smrť Ježiša. My sa tešíme, a chcem, aby sme sa tešili z toho, že sa Ježiš narodil, ale chcel by som vašu pozornosť upriamiť na celý život Ježiša, ktorý vyvrcholil práve vtedy, keď bol ukrižovaný, zomrel a bol vzkriesený. Toto je život Ježiša Krista, toto si teraz pripomíname. Nie len to, že Ježiš zázračne prišiel na túto zem, že Jeho príchod sprevádzalo veľa rôznych, zaujímavých javov a úkazov, nuž tak je to zaujímavé, poďme to teda oslavovať. Vianoce sú spojené s celým životom Ježiša Krista a som rád, že práve Jeho príchod si môžeme teraz pripomínať. Pretože Ježiš, meno Ježiš, znamená „Boh je spása“. A keď hovoríme, že prišiel Ježiš na tento svet, že Ježiš sa narodil na tento svet, tak vlastne hovoríme, že Boh priniesol spásu, záchranu ľuďom na tento svet.

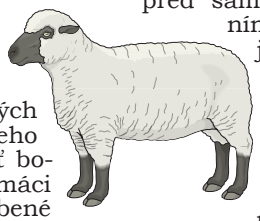
Áno, všetci z nás potrebujeme záchranu, spásu. Aj v našej malej dedine sú rôzne problémy, s ktorými zápasíme a bojujeme. Niekedy dokonca jedni proti druhým. Všetci máme nejaké nezrovnalosti, možno až konflikty a nič nie je také ružové ako sa zdá, alebo ako by sme chceli. Hoci je pravda, že v čase Vianoc by sme o nich nechceli hovoriť, nechceli by sme si ich pripomínať. Chceme si pripomínať tie dobré veci a tak to má byť. Ale nemôžeme sa tváriť, že tie zlé neexistujú. Nedajú sa ignorovať. A Ježiš práve preto prišiel na tento svet, aby priniesol spásu všetkým ľuďom, záchranu od všetkého zlého.

(pokračovanie na strane 5)

Chovateľom oviec

Oštiepok sušeničky

V regióne severného Slovenska, hlavne v okolí Rajca a Žiliny bola známa výroba oštiepkov sušeničiek. Podstata výroby uvedených oštiepkov spočívala v maximálnom odstránení srvátky (vody) z vylisovaného syra. Naopak obsah sušiny sa pohyboval nad 70%. Pri uvedenej sušine prestáva pôsobiť voda na rozvoj mikroorganizmov a na enzymatický rozklad ostatných zložiek oštiepka sušeničky.

Spôsob výroby sušeničky bol úplne rovnaký ako ostatných oštiepkov z ovčieho mlieka. Odlišnosť bola v tom, že domáci výrobcovia vyrobené oštiepky niekoľko dní opatrne údili v miernom dyme, čím sa aj vysušovali až do tvrdosti na kosť.

Vysušený oštiepok vydržal v nezmenenom stave pri izbovej teplote až jeden rok. Ďalšia veľmi dôležitá výhoda bola aj v tom, že touto technológiou sa spracovali prebytky ovčieho mlieka v priebehu letnej laktačnej špičky. Letné zásoby sušeničky sa konzumovali v období, keď sa ovce zasúšali a v zime.

Sušené oštiepky sa pred ďalším použitím namáčali vo vlažnej vode, aby zmäkli.

Okrem ovčieho mlieka sa oštiepky vyrábajú aj zo zmiešaného ovčieho s kravským, ovčieho s kozím a kravského s kozím mliekom.

V súčasnosti jednoduchú ručnú technológiu výroby oštiepka nahradili moderné technológie založené na vedeckých poznatkoch. Drevený riad a ľudové pomôcky vystriedal potravinársky antikor. Surové mlieko sa pred samotným spracovaním tepelne upravuje pasterizáciou a zrenie prebieha v klimatizovaných zrecích komorách. Hotové výrobky sa balia do špeciálnych priepustných fólií na automatických baličkách v ochrannej atmosfére. Distribúcia je zabezpečená klimatizovanými dopravnými prostriedkami. V predajni sú skladované samostatne, pri dodržaní požadovanej teploty.

Pre každý výrobok na báze mlieka je vypracovaný smerný technologický postup, slovenská technická norma a výrobca musí mať výrobu jednotlivých druhov výrobkov potvrdenú licenciou.

Ladislav Gemeri

Z kuchyne našich starých mám

Ani sme sa nenazdali a opäť je tu predvianočný čas. Aj keď by to tak nemalo byť, je plný zhonu. Treba upratať dom či byt, zohnať darčeky, zabezpečiť, aby bol plný vianočný stôl, zabezpečiť, aby nikomu nič nechýbalo. I keď mnohí z nás cítia, že to nie je to pravé, čo by malo napĺňať v tomto čase naše mysle, pretože „upratať“ by sme si mali predovšetkým svoje srdcia a tešiť sa nie z honosných darov, ale predovšetkým z tepla ľudského pohľadu.

Dnes si už len s nostalgiou niektorí z nás zaspomínajú na čas, keď bol život jednoduchší, ale, možno, o to krajší. A to sa týka aj vianočného jedla.

Všetky jedlá, ktoré robili klenovské Vianoce klenovskými Vianocami tu už boli. Preto sme pre toto číslo pripravili dva recepty, ktoré nepatria medzi najstaršie, ale z pohľadu dnešných detí či mládeže už, vlastne, patria do kategórie recepty našich starých mám.

Kokosová roláda

„Na prípravu kokosovej rolády potrebujeme 3 balíky keksíkov Marína, 150 g ríbezľového lekváru, 3 lyžice rumu, 20 g kakaa a kokosovú múčku.

Keksíky Marína zomelieme na orechovom mlynčeku, pridáme ríbezľový lekvár, rum a kakao a vypracujeme hladké cesto, ktoré na kokosovou múčkou posypanej doske rovnomerne vyvaľkáme. Takto pripravené cesto potrieme plnkou, ktorú pripravíme zo 100 g masla, 200 g práškového cukru, 10 g kokosovej múčky a stočíme do rolády.“

Vanilkové rožteky

„Na prípravu vanilkových rožtekov potrebujeme 560 g hladkej múky, 140 g práškového cukru, 140 g vlašských orechov, 400 g masla, 4 balíčky vanilkového cukru, 250 g práškového cukru.

Vlašské orechy zomelieme, všetky suroviny spolu zmiešame a vypracujeme cesto. Na múkou posypanej doske vytvoríme valčeky, ktoré pokrájame na rovnaké diely a tvarujeme rožteky. Tie poukladáme na plech a pečieme v stredne teplej rúre. Ešte teplé obaľujeme vo vanilkovom cukre, ktorý sme zmiešali s práškovým cukrom.“

Blažena Hrušková

Okienko záhradkára

Január

Začiatok nového roku má pre nás, aj keď si to nie stále pripúšťame, magickú hodnotu. Magickú z toho dôvodu, že si viac uvedomujeme plynutie času. Ako sa hovorí: „... už sme zase o rok starší, ale aj rozumnejší a obohatení minimálne o jednoročné skúsenosti“. V tomto období sme si zvykli hodnotiť a porovnávať, čo bolo dobré a čo sme nedokázali splniť a, samozrejme, priať si navzájom okrem pevného zdravia aj dobrú úrodu a málo chorôb a škodcov. Tak nech sa nám to splní do „puntíka“ aj v tomto novom roku. Chtiac-nechtiac sa nakoniec prispôsobíme tisíckrát opakujúcemu sa kolobehu ročných období. A je to tak dobre!

Záhradka nám ešte spokojne oddychuje, no my by sme mali začať rozbiehať prípravné práce. Pripravujeme plán výsevu a vysádzania zelenín a ovocia. Jednou z rastlín, ktoré by sme si mohli zaradiť do plánu výsadby je pomerne neznáma, a preto aj málo využívaná rastlina schizandra čínska. Toto pomenovanie zaváňa exotikou. Je to tak trochu aj pravda. Schizandra je pestovaná hlavne pre jej liečivé účinky, ktoré jej pripisujú. Rastie v Číne, na Kórejskom polostrove a v Japonsku. Vyhovuje jej hlinitopiesčitá pôda v nadmorskej výške až do 500 m.n.m. Dobre znáša naše klimatické podnebie, je mrazuvzdorná. Mladé rastlinky sú tieňomilné. Z tohto dôvodu ich zo začiatku nepestujeme na priamom slnku. Neskôr zase naopak. Aby vytvárali plody, a teda aj kvitli, potrebujú viac slnečné miesto, ale nie priame slnko.

Táto drevnatejúca a ovíjavá liana dosahuje dĺžku až 15 m. Pri pestovaní potrebuje oporu. Ako pri hrozne. Výhonky sú červenej farby. Listy má elipsovité, lesklé a tmavozelené, na spodnej strane sú svetlejšie. Okraje sú drobno zúbkované. Ich dĺžka je do 14 cm. Kvitne koncom jari až do leta. Rastlina je jednodomá s oddelenými kvetmi jednotlivých pohlaví. Na dobré opelenie potrebujeme mať aspoň dve rastlinky. Kvitne a rodí v strapcoch podobných ako ríbezle. Zber je v auguste a v septembri. Po zbere je potrebné plody čo najskôr spracovať, lebo sa zhoršuje ich kvalita. Počet bobúľ v strapci sa pohybuje od 4 až do 40. Rastlina v plnej rodivosti dáva 2 až 5 kg ovocia. Plody sú šťavnaté a po dozretí majú jasnočervenú farbu. Obsahujú 2 až 3 semená tvarom podobné plodom fazuli.

Rozmnožovať ich môžeme vegetatívne alebo semenami. Rastliny korenia plytko, preto ich neokopávame, ale podľa možnosti ich môžeme mulčovať. Plodiť začína pomerne neskoro, a to po 4 až 6 rokoch. Je pomerne náročná na kvalitu pôdy. Na toto musíme pamätať už pred výsadbou. Vyžaduje piesčitohlinitú pôdu dostatočne vlhkú, nie však zamokrenú.

Rastlina má všestranné použitie. Všetky jej časti sa využívajú v medicíne. Najviac sú to plody, ktoré pôsobia na stimuláciu centrálneho nervového systému, odstraňovanie depresie, chudokrvnosti a nízkeho krvného tlaku. Pôsobí aj proti infekcii horných ciest dýchacích a chrípky. Pozitívne pôsobí na zvýšenie ostrosti zraku za šera. Má aj negatívne účinky, na ktoré si musíme dávať pozor. Nepoužíva sa pri srdcových chorobách, vysokom krvnom tlaku a poruchách spánku. Okrem toho plody môžeme konzumovať čerstvé, sušené, naložené v liehu, použiť na prípravu lekvárov, kompótov, štiav, čajov a vína.

Jaroslav Jáchim st.

Aj do Klenovca prišiel Mikuláš

V pondelok 6. decembra, tak ako každý rok, zavítal na klenovské námestie Mikuláš. Deti i dospelí boli plní očakávania a dokonca aj príroda bola tento rok štedrá. Pod nohami vrždal sneh a z oblohy poletovali biele vločky. Všetko bolo, ako má byť, pripravené privítať deduška s bielou bradou.

Napokon sa všetci, aj tí najnetrpezlivejší, dočkali, pretože Mikuláš skutočne prišiel, tak ako sa patrí, na koči a v sprievode s anjelikom, čertmi i čertíkmi a vo chvíli, keď zostúpil z koča, vyšiel na malé pódium a v duchu tradície rozžiaril najprv vianočný stromček a potom aj celé námestie, nejedno detské srdiečko zaplesalo. Veď Mikuláš doniesol spolu so sviatočnou náladou aj darčeky, ktoré si, však, bolo treba zaslúžiť. A tak pred očami Mikuláša vystúpili najprv deti z folklórneho súboru Zornička, Soňa Cibuľová, Mária Balciarová, Korina Slatinská, Ján Radič a postupne sa pridávali aj ďalšie deti, ktorým Mikuláš z veľkého koša a čertíci z veľkého vreca, aj vďaka štedrosti obce i Roľníckeho družstva v Klenovci, rozdávali sladkosti.

Blažena Hrušková

Stolári v Klenovci

Do venca remeselníkov v Klenovci neodmysliteľne patria aj stolári. Nemôžeme ich vynechať, pretože by mohli oprávnene vzniknúť „aprehendácie“. Toto slovo, používané hádam len v Klenovci, zahrňuje ľútosť, urážku, výčitku, netaktnosť.

Stolárov bolo vždy dosť, no nemohli sa sťažovať, že nemajú čo robiť. I keď, do istej miery, ich práca súvisela s činnosťou kolárov, debnárov aj rezbárov, predsa len, toto remeslo má svoje osobitosti. Do produkcie stolárov môžeme zahrnúť výrobu nábytku, dverí, okien, futrálov, plotov, korýt na pranie, zakladanie drevených podláh či výrobu psích búd.

V tridsiatych rokoch minulého storočia bola strojová vybavenosť stolárov na nízkej úrovni. Všetko sa robilo ručne – hobľovanie aj krátenie dosák. V tejto línii najdlhšie zotrval stolár Parobek so zaťom Vargom, ktorí bývali pri žľabe oproti základnej škole. Známy stolár Julo Kohút sa tiež ako učeň vyškolil bez strojov.

Stolár Štefančok (foto: K. Zúrik)

Nástup strojov veľmi uľahčil tvrdú robotu. Do „módy“ prišli elektromotorom poháňané hobľovačky, kružné píly (cirkuláre), elektrické dlabačky a vŕtačky, pásové píly, ba aj náradie napájané z akumulátorov. Produkcia výrobkov sa zvýšila, no na druhej strane stroje priniesli aj zvýšené nebezpečenstvo úrazov rúk. Ak menší stolár nemal vybavenosť, pomáhali si navzájom.

Strojovú vybavenosť mal v dielni v centre dediny Ján Ľaudis, otec známeho učiteľa a divadelníka, Milana. Na Dlhej ulici to bola dielňa U Hruškov. Menšiu dielňu mal stolár Štefančok, ktorý býval za domom Ľuba Moncoľa a za kultúrnym domom mal veľa rokov dielňu aj Paľo Černák – Trasoritka. Zdanlivo hanlivé prímenie ho neurážalo, práve naopak, medzi množstvom stolárov zvýrazňovalo jeho jedinečnosť.

Drevo v minulosti nebolo problémom. Stolári najčastejšie potrebovali drevo z ihličnatých stromov, ale aj drevo z listnatých stromov našlo svoje uplatnenie. Pokiaľ fungoval závod v Maši, našli stolári zdroj nákupu aj tam.

Možno povedať, že i v súčasnosti má táto činnosť v Klenovci svojich pokračovateľov.

Koloman Zúrik

Pokoj ľuďom dobrej vôle - príhovory

(dokončenie zo strany 3)

Verím tomu, že len keď prijmeme Ježiša, keď ho prijmeme do svojho srdca, nie len ako dieťatko do jasieľ a máme z toho pekný sviatok, ale ako svojho Pána do svojho života, tak vtedy môžu byť zachránené naše manželstvá, naše deti, naše rodiny, naše susedské vzťahy, vzťahy na pracoviskách... celé naše životy môžu byť zachránené len v Ježišovi.

Napokon, Advent je pripomienkou druhého príchodu Pána Ježiša. A tak si na Vianoce nepripomíname len Ježišove narodenie a jeho život na tejto zemi, ale aj jeho druhý príchod, ktorý očakávame. Ten druhý príchod je totiž ešte dôležitejší, ako ten prvý. Ježiš povedal: „Prídem a prídem skoro“. A hoci 2000 rokov čakania nás presvedčilo, že tak skoro asi nepríde, ja osobne verím tomu, že Jeho príchod je už naozaj veľmi blízko. Myslím si, že všetci sa môžeme zhodnúť na tom, že v tomto svete sa rozmáha zlo. Rôzne katastrofy, povodne, zosuvy pôdy, nepokoje, demonštrácie, strieľania, vojnové udalosti... Stále viac a viac môžeme sledovať, že prichádza zlo. A Ježiš povedal, že práve vtedy keď sa takéto veci budú diať, vtedy On príde druhýkrát. A tých, ktorí ho prijali za svojho Pána, tých si vezme so sebou. A toto si chceme teraz pripomínať, že Ježiš príde na zem ešte raz a príde v sláve. Zdá sa, že na Vianoce sa pripravujeme všetci. Niektorí viac, iní menej. Sme však pripravení na Ježišov druhý príchod?

Mgr. Peter Orvoš, kazateľ Bratskej jednoty baptistov

Klenovský evanjelický kostol a jeho podoby

Prvý klenovský evanjelický kostol bol postavený už v roku 1601. Bol kamenný a okrem sakristie bol obložený drevom. Svedectvom kostola bol aj nápis na starej podlahe: „TÚTO ČASŤ KOSTOLA ZASVÄTENÚ BOŽIEMU TAJOMSTVU, KTORÁ BOLA ZHOTOVENÁ K TOMU, ABY PÁN VZHLIADAL NA MODLITBY A PROSBY SVOJHO ĽUDU, V KTORÝCH JE SLÁVENÉ MENO PÁNA A JEHO MENO JE: MÔJ DOM – DOM MODLITBY.“ Touto maľovanou dlažbou vyzdobila chrám pod záštitou richtára Thomasa Jakabczica, rečníka Andreja Kossutha a notára Andreja Myeska klenovská cirkevná obec. Kostol mal už aj hodiny, ktoré v roku 1696 opravoval Martin Horopaeus. Pri vstupe do kostola (pravdepodobne na pôvodných drevených dverách z roku 1601 – 1606) je ešte aj teraz tento nápis: „KAMEŇ TENTO KTERÍ SME POSTAVILI NA PAMIATKU BUDE DOMOM BOŽÍM.“ (Kniha Genesis, 26. kapitola)

Prvý oltár bol postavený v roku 1611 a zobrazoval Premenenie Pána. Na jeho bokoch boli štyria vyšší proroci. Krstiteľnica bola vyrobená z kameňa a zvon bol z roku 1657. V kostole bol aj obraz ukrižovaného Krista, ktorý v čase pôstu prikrýval oltár a v roku 1894 ho daroval Štefan Kubínyi.

V roku 1723 si evanjelici na náklady cirkvi ku kostolu postavili vežu a v roku1742 rozšírili kostol o štyri lachtre (1 lachter je cca 8 metrov) smerom k fare.

Kostol bol postavený z kameňa, no fara bola zväčša drevená. Z tohto obdobia sa zachoval aj nápis: „TÚTO POSVÄTNÚ BUDOVU POSTAVILA A ROZŠÍRILA CIRKEVNÁ OBEC KLENOVSKÁ, Z ČASTI SPOLOČNOU POMOCOU, VLASTNÝMI NÁKLADMI A S BOŽOU POMOCOU.“ Pod vedením seniora Jána Bartholomeidesa bol blízko steny kazateľnice kostol vyznačený chronostasom v tomto znení: „KRÁĽOVNÁ MÁRIA TERÉZIA ŽILA NA SVETE, STAVIAME TEBE DIELO, TEBE SVÄTÁ TROJICA.“

Lavice na sedenie boli rôzne. Dookola boli umiestnené dosť široké a priestranné chóry. Na jednom z nich bol, pravdepodobne prvý, krásny päťregistrový organ. V sakristii chrámu sa nachádzal epitaf venovaný mladému Samuelovi Bartholomeidesovi: „SAMUEL BARTHOLOMEIDES BOL NAJVYŠŠIEHO SENIORA JÁNA BARTHOLOMEIDESA MILOVANÝ SYN, KTORÝ SA ZDÁ NARODIL NA ÚŽITOK VLASTI, NO NA ŽIAĽ OTCA. V ROKU 1743 VO VEKU 19 ROKOV NA ŽIAĽ RODIČOV ZOMREL. PAMIATKA JEHO NECH JE DOBOREČENÁ.“

Podľa kánonickej vizitácie z roku 1744 bol inventár kostola bohatý a vzácny. Opisuje dva kalichy, medený a zlatý, krčah a dve cínové tácne a prekvapujúce množstvo krásnych liturgických textílií, z ktorých jedna mala nápis „Juditka Rajeczky“.

V roku 1766 bol postavený nový oltár, kazateľnica, krstiteľnica, a tiež bol zakúpený nový organ. Oltár zdobili výjavy z Večere Pána, oslavy spasiteľa Krista a po bokoch ručne robené drevené sochy. Na vrchu oltára sa nachádzal výjav svätej Trojice vyzdobený zlatom a striebrom. Podložka k oltáru bola trojstupňová. Kazateľnicu, situovanú pri západnej stene, zdobili drevené sošky štyroch evanjelistov, stred socha spasiteľa Krista namaľovaná rôznymi farbami, a tiež aj zlatom a striebrom. Podobne bola zdobená aj koruna kazateľnice. Organ z roku 1766 mal 8 registrov.

V roku 1773 bola postavená fara z pevnejšieho materiálu a v roku 1782 sa cirkevníci rozhodli vybieliť múry kostola a nad vchod umiestnili tento nápis: „V ROKU, V KTOROM JOZEF II: RÍMSKY VLÁDCA, PRÁVOM NAJVYŠŠÍ, NAJVZNEŠENEJŠÍ UHORSKÝ KRÁĽ A OTEC VLASTI NAJLÁSKAVEJŠÍ, NAJMÚDREJŠÍ PASTIER ĽUDU, ÚTECHA PODDANÝCH“, najmilostivejšie povolil a tiež vyhlásil: „JA SOM JOZEF VÁŠ BRAT, PRE VAŠE ZACHOVANIE USTANOVENÝ“ (Genesis 45,4) „KLENOVSKÉ EVANJELICKÉ BRATSTVO SA POSTARALO, ABY VYPROSUJÚC OD BOHA BOLA TRVALÁ A PRESLÁVNA VLÁDA JOZEFOVI II. UĽAHČENÁ.“

Klenovský evanjelický kostol

V roku 1787 bol kostol opäť rozšírený, vymurovaný, vnútorne takmer úplne prestavaný a celý preklenutý klenbami. Samotné klenutie podopierali železné podpery a dookola v strede klenutia bol nápis: „BLAHOSLAVENÝ, KTERÝ SLISSI SLOWO BOŽJ... 1787“ (Lukáš 11,28). Prirobená bola aj klenba s nápisom: „SVETLO POVSTÁVA ĽUDU NA PRÍKAZ CISÁRA STAVIA NOVÉ CHRÁMY – 1787.“ V tom istom roku boli na vežu nainštalované nové hodiny.

Podľa opisu z kánonickej vizitácie bol murovaný kostol situovaný na severnom okraji pozemku, na vyvýšenom mieste a mal aj vežu s hodinami. Prístup do kostola bol od juhu cez vežu, od východu cez stĺporadie zachované zo starého chrámu a od západu schodami. Od východu a juhu bol kostol obklopený osobitným múrom. Z jednej časti viedol cez zvonicu a z druhej cez vchod do fary. Na severe uzatváral múr nádvorie farnosti. Od západu opevnenie chýbalo. Kostol bol pokrytý pálenými škridľami.

Vo vnútri kostola sa nachádzali štyri drevené chóry: jeden po východnej dĺžke chrámu, druhý na západnej strane a na južnej strane ďalšie dva, ktoré boli nad sebou, pričom nižší z nich podopieral osemregistrový organ z roku 1766. Lavice na sedenie boli rozložené v trojitých radoch v lodi kostola. Oltár, kazateľnica, krstiteľnica boli zachované zo starého chrámu z roku 1766.

V roku 1824 si cirkevníci nadobudli nový organ, ktorý bol už tretím v poradí. Vyrobil ho Michal Kiszely a mal 12 registrov. Po 54 rokoch, v roku 1878 si kúpili štrnásťregistrový organ, ktorý mal štyri pedále. Bol dielom majstra Michala Vavru z Banskej Bystrice.

Počas požiaru 1. októbra 1888 kostol aj fara so všetkým vnútorným zariadením vyhoreli. Zostali, vraj, len „holé múry“. Veža kostola bola zachránená len vďaka duchaprítomnosti Michala Tomu, vtedajšieho richtára a vzácne dokumenty a matriky zachránil farár Pavel Reguli. Žiaľ, nie je známe, kde sa stratili.

V roku 1906 bol kostol znovu obnovený a v pôvodnom štýle zachovaný až dodnes.

Emília Mázorová

(podľa vlastného výskumu s využitím archívnych materiálov)

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Športové žezlo prevzal bedminton

Po skončení jesennej časti futbalových súťaží sa pozornosť športových fanúšikov upriamila na bedminton. Preto výsledky bedmintonových turnajov rôznych kategórií budú v najbližších mesiacoch dominovať aj našej športovej rubrike. Pani Zima však potešila aj rekreačných športovcov, najmä lyžiarov. Po dohode medzi lyžiarmi zo Ski Skorušina a vlastníkmi pozemkov tak opäť ožíva lyžiarsky vlek v Skorušine.

Na Grand Prix Prešova sa presadila len Hrušková

V mikulášskom duchu sa niesla v poradí druhá Grand Prix starších žiakov v bedmintone, ktorú 4. decembra usporiadal BC Prešov. V Národnom bedmintonovom centre štartovalo 22 chlapcov a 24 dievčat zo 14 bedmintonových klubov Slovenska. Už tradične nechýbali medzi zúčastnenými aj hráči klenovského bedmintonu. Monika Hrušková, Ivana Lásková, Richard Šmatlák a Ivan Hruška, ktorí sa snažili vybojovať čo najviac bodov do slovenských rebríčkov.

Jediné pódiové umiestnenie pre Klenovec vybojovala vo dvojhre dievčat Monika Hrušková, ktorá po výhrach nad Mladou (BK Šurany) a Lásková-Hrušková po prvom voľnom kole prehrali v boji o medailu s párom trenčianskeho M-Športu Rajcová-Bažíková v nervydrásajúcom trojsetovom zápase 12:21, 21:19, 17:21 a obsadili tak 5.-8. miesto. Rovnako skončila aj dvojica Hruška-Šmatlák, ktorí v boji o medailu prehrali s dvojicou Vavro-Jariabka (obidvaja BK MI Trenčín) v dvoch setoch 14:21 a 17:21.

Nikoleta Bálintová vo štvorhre s Marekom Eliášom (Lok. Košice) na Grand Prix v Prešove

V zmiešanej štvorhre sa viac darilo páru Šmatlák-Hrušková, ktorým sa podarilo prebojovať do osmičky najlepších párov. Tam narazili na dvojicu Kubíček-Grenčíková (Spoje Bratislava, CEVA Trenčín) a skúsenejším protihráčom podľahli v dvoch setoch 18:21 a 9:21. Druhá klenovská dvojica – Hruška-Lásková podľahli v druhom kole páru Binder-Vargová (BC Prešov, Lok. Košice) v dvoch setoch 15:21, 17:21 a obsadili tak 9.-16. miesto.

Vo štvorhre dievčat dvojica Horváthovou (ZŠ Bezručova Trenčín) podľahla Grenčíkovej (CEVA Trenčín) v semifinále v dvoch setoch 8:21, 11:21 a obsadila tak konečné tretie miesto. Ivana Lásková sa neprebojovala do osmičky najlepších, keď v osemfinále podľahla Drotárovej (Lokomotíva Košice) v dvoch setoch 12:21 a 11:21.

V chlapčenskej dvojhre sa viac darilo Ivanovi Hruškovi, ktorý po výhre v druhom kole nad Martinským (BK ZŠ NR Hnúšťa) prehral v boji o semifinále s neskorším víťazom tejto disciplíny Dra-

Hrachovo 4.12.2010

Na poslednom „domácom“ turnaji B-kategórie v kalendárnom roku 2010 sa v hrachovskej telocvični stretlo 25 bedmintonistov z piatich oddielov. Bedmintonisti zo Sliača, Lučenca, Klenovca, Hnúšte a domáceho Hrachova si zmerali sily v kategórii do 13 a 15 rokov. Turnaj prebehol v príjemnej mikulášskej atmosfére a traja mladí klenovskí bedmintonisti dosiahli nasledovné výsledky:

Marek Trnavský zvíťazil vo dvojhre starších žiakov, Pavol Kochan bol druhý a spolu zvíťazili vo štvorhre. Vanessa Mináčová vo dvojhre starších žiačok obsadila šieste miesto a vo štvorhre spolu s Kvietkovou z Hrachova zvíťazili. Na záver turnaja všetci hráči dostali sladkú mikulášsku odmenu.

Na Grand Prix dospelých v Prešove štrvťfinálová účasť Bálintovej

V dňoch 11.-12. decembra sa v Národnom bedmintonovom centre v Prešove za rekordnej účasti 35 mužov a 36 žien z 15-tich slovenských oddielov uskutočnil v poradí druhý celoslovenský turnaj dospelých v bedmintone. Klenovský bedminton zastupovala tentokrát iba Nikoleta Bálintová, ktorej sa však na stupeň víťazov nepodarilo prebojovať.

S Marekom Eliášom (Lok. Košice) sa im v zmiešanej štvorhre nepodarilo postúpiť z prvého kola, keď v dvoch setoch (17:21, 15:21) prehrali s dvojicou Balucha-Čižnárová (PBA Prešov, M-Šport Trenčín).

V dvojhre žien sa po výhre v prvom kole nad Gabrielou Zabavníkovou (Lok. Košice) 21:7, 21:9 stretla Nikoleta s Andreou Machunkovou (CEVA Trenčín). Tam už však ťahala za kratší koniec a po dvoch prehratých setoch v pomere 18:21 a 12:21 skončila na 9.-16. mieste.

Pri neúčasti Denisy Antalovej, ktorá sa zúčastnila stužkovej slávnosti, bola vo štvorhre Bálintovej partnerkou Fiľová (Lok. Košice). Po výhre nad dvojicou Poláková-Tomková (Spoje Bratislava, BC Prešov) sa im semifinálové brány zatvorili, keď im nasadené jednotky turnaja Orlovská-Bobrovská (BC Prešov, Lok. Košice) vystavili stopku v podobe prehry v dvoch setoch 11:21, 12:21.

Klenovská odchovankyňa Barbora Bobrovská premenila dve finálové účasti na víťazstvo vo štvorhre žien a striebornú priečku v zmiešanej štvorhre.

Richard Bálint

Z redakčnej pošty

Vážení čitatelia

Pred pár dňami sme do redakcie Klenovských novín dostali zaujímavý e-mail až z ďalekého Zürichu vo Švajčiarsku, ktorý nám napísal doktor Štefan Salzer v domnení, že Klenovské noviny prestali vychádzať a v ktorom si s láskou spomína na náš Klenovec. Keďže práve prežívame prekrásny predvianočný čas, kedy máme bližšie jeden k druhému, a tiež si spomíname na ľudí, s ktorými sme sa poznali a ktorí sa nám stratili z nášho dohľadu, uverejňujeme toto vyznanie v dobrej viere, že u tých skôr narodených vyvolá spomienku na ľudí, ktorí pobudli v Klenovci len krátky čas, ale ktorým natrvalo ostal v ich mysliach i srdciach.

redakcia

Vážená redakcia
Klenovských novín

Dovoľte, aby som sa Vám predstavil. Volám sa Štefan Salzer, žijem vo Švajčiarsku, mám 73 rokov a svoje rané detstvo som prežil v rodine klenovského lekára MUDr. Milana Salzera, ktorý pôsobil v Klenovci počas druhej svetovej vojny.

Pamätám sa na Klenovec, na jeho kostol, na obecný dom, Ráztočné a Oltárnô, kde sme mali za vojny bunkre a kam sme utekali pred Nemcami, na kolešňu hore na Poľane, tuším Mrázikovú alebo Bálintovú, na kľukatú cestu do Kokavy i na cestu do Hnúšte. Pamätám si i na teplé kapce v zime z chýrneho klenovského súkna a na kyslý bôb v drevenom taniери, ktorý sme jedli drevenou ložicou u tety Bálintovej – boli sme susedia cez Rimavu a na mnohé iné.

Z Klenovca sme sa odsťahovali po vojne. Keď sme odchádzali, zbehlo sa pol dediny. Ľudia neboli spokojní s tým, že ideme. Mali otca radi. Vytýkali mu, že teraz po vojne, keď bude lepšie, opúšťa Klenovec. Ale otec nemohol inak. Z jeho deviatich súrodencov sa z koncentračných táborov vrátila iba jedna sestra a tá chcela žiť v rodných Bánovciach nad Bebravou. Vrátila sa ako vdova s päťročnou dcérkou, a tak otec, aby bol na blízku svojej sestry, s ťažkým srdcom opustil Klenovec, kde sa cítil medzi svojimi a kde nás mali radi. Nie jeden raz ľutoval neskôr tento krok.

Prečo Vám píšem. S poľutovaním som zistil, že Klenovské noviny, ktoré som tak rád čítal, od leta 2010 už nevychádzajú. Táto skutočnosť ma bolí. Bolo to zaujímavé čítanie. Chcel by som Vás posmeliť, tradíciu Klenovských novín oživiť. Ja som ich prečítal všetky od prvého čísla.

So srdečným pozdravom z Zürichu

Štefan Salzer

Pokoj ľuďom dobrej vôle

Pavel Brndiar

Zaleť slovko pokoj v šíry svet.
Poteš srdcia ako včielka kvet.
Prisadni. Neodíď. Vnes svetla jas.
V pokoji je nežnosť i mnoho krás.

Pokoj svetom letí vo svojej zbroji.
Prekážok, nástrah, lestí sa nebojí.
Podáva ruky na znak zmierenia a lásky.
Je jak každodenný chlieb i pšeničné klásky.

Pokoj vo svete vyhráva boj.
Bo on je ľudstva krásny zdroj.
Pokoj ľuďom dobrej vôle prináša.
Je Kráľ kráľov, naša jediná spása.

Čakám ťa, jak čaká zrno zem.
By tebe srdce mohlo spievať len.
Čo robíš? Kde si? Dlho som už sám.
Zober ma v tvoje ruky a zovri v dlaň.

Nech pokoj a radosť začne v srdci rásť
jak pšeničný klas, ktorý skropil dážď.
Prichádza. Čo sa to len so mnou deje?
Moje chladné ruky do jeho berie.

Nežne ich zovrel v jeho dlane.
Ďakujem Kráľ kráľov, môj Pane.
Pokľakol som. Prosil o pokoj, odpustenie.
A ľuďom dobrej vôle z hriechov vykúpenie.

Redakcia ďakuje všetkým, ktorí sa autorsky i organizačne podieľali na tvorbe a vydávání Klenovských novín v roku 2010, a želá im veľa zdravia, šťastia a tvorivej invencie v roku 2011.

OBEC KLENOVEC A FOLKLÓRNY SÚBOR VEPOR

oznamujú, že 29.12.2010 o 19.00 hod.
sa uskutoční

SILVESTROVSKÁ ESTRÁDA

Na známosť sa všetkým dáva,
že smiechu bude plná sála.
Kde?
No predsa v Klenovci,
o to sa postarajú účinkujúci.

Vstupné: 2,00 €

Predpredaj vstupeniek: MKS Klenovec
tel. 0904/875368, e-mail: zvara.jaroslav@pmxmail.sk

Veselé Vianoce a šťastný Nový rok

všetkým čitateľom Klenovských novín želá redakcia

Klenovské noviny

Vydáva Obec Klenovec. Adresa redakcie: Obecný úrad, Klenovské noviny, Námestie Karola Salvu 1, 980 55 Klenovec. Telefón: 0911/886707, e-mail: klenovskenoviny@klenovec.sk. Šéfredaktorka Mgr. Blažena Hrušková, redakčná rada Ing. Michal Kňažek, Július Molitoris, grafická úprava Ing. Michal Kňažek. Reg. číslo MK SR: EV 1890/08, Tlač: REALITY-PRINT, Námestie M. Tompu 4, Rimavská Sobota